

Het doopvont

De achtkantige onversierde doopvont bestaat uit twee delen en is van wit-grijze hardsteen en stamt uit de 15e eeuw. De staande ijzeren doopbekken-houder met koperen bekken dateert van 1765 en is gemerkt met 1765 N.S.P. De zilveren avondsmalbeker, hoog 17cm en gemerkt met AE dateert uit 1738.

De kansel

Het met twee treden verhoogd koor dat in de 15e eeuw werd vernieuwd heeft een driezijdige sluiting en is voorzien van drie koorvensters. Tot aan de restauratie van 1973 was het koor aan de zijkanten voorzien van banken.

De 17 eeuwse eiken kansel die geplaatst is tegen de oostwand, komt oorspronkelijk uit Scharmer en is in 1825 voor f50,- aangekocht. De kansel had tot 1856 een andere plaats in de kerk.

De gegroefde dorische zuiltjes scheiden de boogpanelen en het klankbord is door Vredeman-de-Vries ornamenten gesierd. De trap hoort oorspronkelijk niet bij de kansel.

Het koorgewelf

Het 15e eeuwse stergewelf boven het koor is evenals de oostzijde van de triomfboog gesierd door figurale (druivenmotief) en ornamentale schilderijen. Deze dateren uit het eind van de 15e en begin van de 16e eeuw en kwamen ook in 1922-1923 onder een kalk laag te voorschijn.⁹

De geprofileerde ribben zijn zandkleurig, afgezet met zwarte biezen en rusten op kraagstenen van natuursteen waarop steenhouwersmerken zijn aangebracht. Deze steenhouwersmerken zijn de handtekeningen van de steenhouwer die ze gemaakt heeft. We kunnen in het koor vier verschillende merken zien. Het vijfde merkteken is waarschijnlijk in spiegelbeeld gemaakt. Deze zelfde merktekens komen ook voor op onder andere de Dom van Keulen en de Dom van Utrecht¹⁰

Op de koorgewelven zijn in de gewelwscelpen de symbolen van de vier evangelisten aangebracht, voorzien van hun namen op een banderol. Deze schilderingen dateren uit begin 16e eeuw. De symbolen van de vier evangelisten staan voor de vier wezens: mens, leeuw, rund en arend (Ezechiël 1:4-10). De vier wezens worden opgevat als symbolen voor de 4 evangelisten: de engel voor Matheus, de leeuw voor Marcus, de os voor Lucas en de adelaar voor Johannes.¹¹

De nissen

De nis in de zuidoost wand, die in 1922 te voorschijn kwam, is vermoedelijk een piscina. Een piscina is een nis met wasbekken en een afvoer door de muur naar buiten of in de fundering van de kerk. Deze werd gebruikt om het water, waarmee de liturgische handwassing en het reinigen van het vaatwerk door de priester plaatsvonden, te laten wegvloeien. De bedoeling van het op deze wijze laten wegvloeien van het water was, dat eventueel achtergebleven restanten van de geconsacreerde hostie toch op gewijde aarde (het kerkhof) terechtkwamen.⁷ De uitloossteen in de buitenmuur is echter niet (meer) zichtbaar. In deze nis bevindt zich nu een pinakel. Dit is een uit de gotische bouwkunst afkomstig verticaal decoratief ornament, veelal geplaatst boven en naast vensters en portalen.

In de noordoost gevel van het koor bevindt zich een sacramentsnis. Vroeger waren deze vaak voorzien van een ijzeren deur.⁸ Hier werd de geconsacreerde hostie bewaard. Tevens bevindt zich onder de preekstoel nog een nis.

